

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sk/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015202034
Dátum vydania rozhodnutia: 28.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015202034.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: JUDr. G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., právne zastúpená: HUTTA & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Bezekova 3225/13, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 44896/2015/153/OK/S zo dňa 29. októbra 2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/304/2015-38 zo dňa 22. novembra 2016, v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/304/2015-62 zo dňa 30. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/304/2015-38 zo dňa 22. novembra 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/304/2015-62 zo dňa 30. mája 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Sťažovateľovi bola dňa 22.07.2015 doručená žiadosť žalobkyne o priznanie príplatku k vdovskému dôchodku. Žalobkyňa je pozostalá manželka po JUDr. B. Q., bývalému sudcovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorému zanikla funkcia sudcu smrťou XX.XX.XXXX (ďalej len „zosnulý manžel žalobkyne“). Rozhodnutím sťažovateľa č. 44896/2015/153 zo dňa 11.08.2015 (ďalej len „prvoinštančné rozhodnutie“) nebol žalobkyni priznaný príplatok k vdovskému dôchodku, s odôvodnením, že pozostalým po sudcoch vzniká nárok na príplatok k dôchodkom pozostalých len v prípade, ak zosnulý sudca, sudkyňa boli ku dňu smrti poberateľmi príplatku za výkon funkcie sudcu, spĺňali podmienky na priznanie príplatku za výkon funkcie sudcu alebo pri zániku funkcie sudcu smrťou resp. vyhlásením za mŕtveho mali nárok na výplatu dôchodkovej dávky. Keďže pozostalý manžel žalobkyne nebol poberateľom príplatku za výkon funkcie sudcu a ani nepožiadal o jeho priznanie pričom funkcia sudcu zanikla smrťou, sťažovateľ ako správny orgán bol povinný v konaní o priznaní príplatku k vdovskému

dôchodku jednoznačne vyriešiť otázku nároku zosnulého sudcu na výplatu dôchodkovej dávky. Nakoľko pozostalý manžel žalobkyne nemal ku dňu smrti nárok na výplatu starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku, nespĺňal základnú podmienku priznania príplatku za výkon funkcie sudcu.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa rozklad, o ktorom sťažovateľ rozhodol rozhodnutím zo dňa 29.10.2015 č. 44896/2015/153/OK/S, ktorým potvrdil rozhodnutie prvoinštančného orgánu a rozklad zamietol (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“). Dôvodil tým, že sťažovateľ v prvom stupni správne právne vec posúdil, keď v súlade s § 95 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch“) za nevyhnutné považoval zaoberať sa existenciou či neexistenciou nároku na výplatu starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku zosnulého manžela žalobkyne. Nárok na invalidný dôchodok ako taký však nemožno stotožniť s nárokom na výplatu invalidného dôchodku. Je nepochybné, že aj keď zosnulému manželovi žalobkyne vznikol nárok na invalidný dôchodok, nespĺnil kumulatívne všetky podmienky, ktorými zákon o sociálnom poistení podmieňuje nárok na výplatu dávky, a ktorý je predpokladom vzniku nároku na príplatok k vdovskému dôchodku pozostalej podľa zákona o sudcoch.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods.1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s.p.“) zrušil preskúmané rozhodnutie ako aj prvoinštančné rozhodnutie a vec vrátil sťažovateľovi na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov:

- zákon o sudcoch a zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) používajú pojmy „nárok na invalidný dôchodok“, „nárok na výplatu invalidného dôchodku“, „nárok na dávku“, „nárok na jeho výplatu“, „právo na príplatok“, „nárok na výplatu“, ale súd dal za pravdu žalobkyňi, že sa jedná o nejednotnú a nejednoznačnú terminológiu, ktorá nemôže byť v neprospech žalobkyne.
- súd tak ako aj žalobkyňa poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý pri svojej rozhodovacej činnosti poukázal na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a to, že Slovenská republika je právnym štátom a je založený na princípe právnej istoty a predvídateľnosti právnych noriem, pričom nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu adresáta právnej normy (sp. zn. PL ÚS 67/07 zo dňa 06.02.2008).
- ak by zosnulému manželovi žalobkyne invalidný dôchodok nevznikol, tak by sociálna poisťovňa nepriznala ani vdovský dôchodok. Sociálna poisťovňa žalobkyňi priznala vdovský dôchodok a aj nárok na jeho vyplácanie, nakoľko ho žalobkyňa pravidelne aj dostáva.
- ustanovenie § 95 ods. 3 zákona o sudcoch jasne formuluje, že čo sa týka príplatku k vdovskému dôchodku podľa ods. 2 sa nevyžaduje splnenie podmienky uvedenej v ods. 1 písm. a/, b/ ak funkcia sudcu zanikla smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.
- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- pojmový aparát, na ktorý poukázala žalobkyňa a v konečnom dôsledku aj krajský súd predstavuje bežne zaužívanú terminológiu právnych predpisov upravujúcich sociálne zabezpečenie.
- do konania predložil ako dôkaz stanovisko Sociálnej poisťovne zo dňa 16.04.2015, ktoré jednoznačne podporovalo správnosť záverov o tom, že je aj v danej veci podstatné, či zosnulý manžel žalobkyne v čase smrti mal alebo nemal nárok na výplatu dôchodkovej dávky (v tomto prípade invalidného dôchodku) a to s poukazom na znenie § 95 ods. 1 zákona o sudcoch. S predloženým dôkazom sa však krajský súd žiadnym spôsobom nevysporiadal, v celom rozsudku nie je o jeho existencii ani zmienka.
- závery o tom, že v danej veci bola zo strany sťažovateľa zvolená aplikácia a výklad právnej normy na ťarchu žalobkyne, sú nesprávne.
- je nerelevantný odkaz na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý krajský súd zvolil, nakoľko nález Ústavného súdu SR zo dňa 06.02.2008, sp. zn. PI. US 67/07 sa v žiadnom smere nedotýkal otázky výkladu nejasných alebo neurčitých právnych noriem.
- splnenie podmienok uvedených v písmenách a) a b) § 95 ods. 1 zákona o sudcoch sa v danej veci nevyžadovalo, z dôvodu aplikácie § 95 ods. 3 predmetného zákona.
- krajský súd sa dopustil takej aplikácie a výkladu právnych noriem, ktorý neprípustne rozširuje okruh subjektov, ktorým zákonodarca pozostalostnú dávku priznať chcel.
- krajský súd v napadnutom rozsudku úplne opomenul uviesť, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať.
- v napadnutom rozsudku sa nezaoberal podstatnou argumentáciou prednesenou sťažovateľom v písomnom vyjadrení k žalobe.
- rozsudok je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný.

6. Z uvedených dôvodov navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

B)

7. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedla, že

- sa stotožňuje s názorom krajského súdu v napadnutom rozhodnutí, že § 95 zákona o sudcoch obsahuje nejednotnú a nejednoznačnú terminológiu pripúšťajúcu aj iný výklad, aký ponúkol sťažovateľ.
- krajský súd v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodnil výrok svojho rozhodnutia, keď pred aplikáciou ustanovení § 95 zákona o sudcoch na tento prípad, interpretoval ich obsah a túto svoju interpretáciu v napadnutom rozhodnutí aj vysvetlil.
- z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že jej príplatok k vdovskému dôchodku po zomrelom manželovi patrí. Ide súčasne o názor krajského súdu, ako má sťažovateľ vo veci ďalej postupovať. Má postupovať tak, že v správnom konaní na základe § 95 ods. 2 zákona o sudcoch a na základe právoplatného rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní vdovského dôchodku má vydať rozhodnutie, ktorým jej tento príplatok prizná.

8. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako aj návrh na priznanie odkladného účinku ako nedôvodné zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. augusta 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 191 ods. 1 písm. S.s.p., správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak
c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p., v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil preskúmané rozhodnutie ako aj prvoinštančné správne rozhodnutie a vec vrátil sťažovateľovi na ďalšie konanie.

11. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že správny súd sťažovateľovi nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd poznamenáva, že pojem "právo na spravodlivý proces" nahrádza doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom", nakoľko obsahové znaky pojmu "právo na spravodlivý proces" vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy.

12. Vo svetle uvedeného kasačný súd musí zdôrazniť, že postupom krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu a vydaním preskúmaného rozhodnutia bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý proces. Sťažovateľ v tejto súvislosti namietal, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný a krajský súd neinštruoval sťažovateľa ako má v ďalšom konaní postupovať. Tieto námietky súd vyhodnotil ako dôvodné.

13. Kasačný súd dáva do pozornosti, že v odôvodnení rozsudku musí súd uviesť, podľa akej právnej normy vec posúdil, teda pod hypotézu akej právnej normy subsumoval ním zistený skutkový stav. Po subsumcii dochádza k aplikácii a interpretácii práva. Súd musí uviesť, ako daný skutkový stav právne posúdil, ktorú právnu normu na daný stav aplikoval a ako ju v intenciách konkrétneho prípadu interpretoval. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva „...účelom odôvodneného rozhodnutia je dať stranám najavo, že boli vypočuté. Navyše, odôvodnené rozhodnutie dáva stranám možnosť odvolať sa proti rozhodnutiu, ako aj možnosť, aby bolo rozhodnutie preskúmané odvolacím orgánom. Len ak sú vydávané odôvodnené rozhodnutia, môže existovať verejná kontrola výkonu súdnictva.“ (napr. Suominen v. Fínsko, § 37, 1. júl 2003; Tatishvili v. Rusko, § 58, 22. február 2007).

14. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky:

„Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale

v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I. ÚS 114/08). Súd musí súčasne vychádzať z toho, že je povinný poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.), na ktorú skutočnosť poukazuje Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach (napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

„Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (m. m. III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06).“ (napr. III. ÚS 107/07).

„Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy) nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (I. ÚS 33/2012).

„Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. ... Takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny.“ (III. ÚS 311/07).

15. Vzhľadom na uvedenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva kasačný súd poznamenáva, že napadnutý rozsudok postráda dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Preskúmané rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvoinštančného orgánu krajský súd zrušil z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k dôvodu zrušenia sa skutková a právna časť odôvodnenia napadnutého rozsudku obmedzuje len na konštatovanie zistení z administratívneho spisu, ich rekapituláciu, citáciu zákonných ustanovení, pričom však súd dostatočne a zrozumiteľne neuviedol vzťah medzi citovanými právnymi predpismi a skutkovými zisteniami ako ani vlastnú právnu úvahu vo vzťahu k tomuto dôvodu.

16. V bode 29 odôvodnenia krajský súd dospel k záveru o nejednoznačnej a nejednotnej terminológii zakotvanej v zákone o sudcoch a v zákone o sociálnom poistení, ktorú nemožno vykladať na ťarchu žalobkyne, avšak vo vzťahu k uvedenému absentuje odôvodnenie súdu založené na logických argumentoch. Nepostačuje iba vymenovanie, podľa krajského súdu, nejednoznačných pojmov, a záver o potrebe odchylenia sa od jednoznačného znenia zákona, ale je nevyhnutné, aby rozhodnutie obsahovalo právne úvahy a myšlienkové kroky, ktoré súd k prijatiu rozhodnutia viedli. Zároveň krajský súd poukazoval na nález Ústavného súdu sp. zn. PL ÚS 67/07 zo dňa 06.02.2008, ktorého citovaná časť súdom zjavne nekorešponduje s odôvodnením v predmetnom náleze, netýka sa výkladu neurčitých či nejasných právnych noriem a preto je neaplikovateľný na predmetnú vec. Následne v bodoch 30. a 34. odôvodnenia súd zhrnul svoju právnu úvahu iba v dvoch vetách, čo nepostačuje na prijatie záveru o dostatočnom odôvodnení rozsudku súdu, aj vzhľadom na to, že krajský súd sa nevysporiadal s dôkazom, ktorý sťažovateľ predložil, ako ani s tvrdeniami sťažovateľa, ktoré boli rozporné s námietkami žalobkyne v žalobe.

17. V ďalšom kasačný súd dáva do pozornosti, že ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať (§ 139 ods. 2 veta druhá). To znamená, že má jasne formulovať aké procesné úkony má orgán verejnej správy vykonať na odstránenie väd, ktoré boli

dôvodom zrušenie rozhodnutia. Okrem toho správny súd v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia má uviesť svoj jasný a zrozumiteľný právny názor na skutkové a právne otázky súvisiace so zrušujúcim rozhodnutím. Pokyny súdu majú za cieľ nasmerovať priebeh ďalšieho konania pri rešpektovaní záväzných procesných pravidiel, ktorými sa riadi to-ktoré administratívne konanie (Baricová J. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C.H.Beck, 2018, s. 718-719.). Správny súd musí dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Kasačný súd má za to, že v napadnutom rozsudku absentuje vlastná právna úvaha vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré považoval krajský súd za nesprávne právne posúdené a teda súd nedal záväzný pokyn správnym orgánom na ich ďalší procesný postup.

18. Záverom súd poznamenáva, že nie je úlohou kasačného súdu domýšľať dôvody, pre ktoré prvostupňový súd rozhodol vo veci tak ako rozhodol, ani nahrádzať úlohu krajského súdu v súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov. Preto krajský súd pochybil, keď preskúmané rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvoinštančného orgánu zrušil bez toho, aby uviedol zrozumiteľný právny názor na skutkové a právne otázky súvisiace so zrušujúcim rozhodnutím. Takéto rozhodnutie možno považovať za arbitrárne, pretože aj nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu môže zasiahnuť do práva na súdnu ochranu, ktorá je garantovaná každému Ústavou Slovenskej republiky.

19. Kasačný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. Ostatnými sťažnostnými bodmi sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko zistil závažný dôvod odôvodňujúci zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť, pričom krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. Právnym názorom kasačného súdu je krajský súd viazaný (§ 469 S.s.p.).

20. Sťažovateľ navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie § 447 ods. 2 S.s.p., z ktorého vyplýva, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti trvá do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti. Z tohto dôvodu už nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti potrebné rozhodovať o návrhu na priznanie odkladného účinku v rozhodnutí o veci samej.

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.